

୩୦-୮

ସେମାନେ ଆମ ଭାଇଭଉଣୀ

STUDY NOTES

ସାରକଥା:

ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ମାଲ୍କାନ୍ତଗିରି ଜିଲ୍ଲାର ବଣ୍ଣା ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଦୂରରୁ ଦେଖିଲେ ଆକାଶକୁ ମୁଣ୍ଡଚେକି ଠିଆ ହେଲା ପରି ଦେଖାଯାଆଛି । ଏହି ପାହାଡ଼ ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳଠାରୁ ବହୁ ଉଚ୍ଚରେ । ସେହି ବଣ୍ଣାମାନେ ଖୁବ୍ କମ୍ ଲୁଗାପଟା ପିନ୍ଧୁଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଏପରି କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜକୁ ‘ରେମୋ’ ବୋଲି କୁହୁଛି । ରେମୋ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ‘ମଣିଷ’ । ଏବେ ସେମାନେ ଲୁଗାପଟା ପିନ୍ଧିବା ଶିଖିଲେଣି । ଅଳଙ୍କାରରେ ସ୍ବୀ ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ ସଜାନ୍ତି । ଆଗେ ଏହି ପାହାଡ଼କୁ ଯିବା ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ର ନଥିଲା । ଲୋକମାନେ ପାଦରେ ଚଢ଼ି ଚଢ଼ି ଯାଉଥିଲେ । ଏବେ ରାଷ୍ଟ୍ର ହୋଇଗଲାଣି । ରାଷ୍ଟ୍ରର ଦୁଇପାଖରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶାଳ, ପିଆଶାଳ, ଶିଶୁ, ଶାରୁଆନ, ଅଞ୍ଜୁନ, କଇଁଆ ଆଦି ଅନେକ ପ୍ରକାର ଜାତିର ଗଛ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହାର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅତି ମନୋରମ । ପାହାଡ଼ ଉପରେ ପ୍ରାୟ ୩୦ଟି ବଣ୍ଣା ଗାଁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଗୋଟେ ଗାଁରେ ପ୍ରାୟ ୩୦ଟି ଲେଖାଏଁ ଛାଟିମାଟି କାନ୍ଦୁ ଘର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ସେମାନେ ଭାରି ସରଳ ଓ ସ୍ନେହୀ । ସେମାନେ ଆମ ସହ ମିଶିଲା ପରେ ତାକନ୍ତି ମଇତର । ସେମାନେ ଖୁସିରେ ସବୁପ୍ରକାର ପର୍ବ ପାଳନ କରନ୍ତି ଯଥା- ଦଶହରା, ଦିଆଲିପରବ, ପୁଷ୍ପପରବ, ମାଘ ପରବ, ଚଇତି ପରବ ଇତ୍ୟାଦି । ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଘରଦ୍ୱାର ସଫାକରି, ଭୋଜିଭାତ କରି ନାଚଗାଡ଼ରେ ଖୁବ୍ ମଇଜର ସହ ପାଳନ କରନ୍ତି । ବଣ୍ଣା ସ୍ବୀଲୋକମାନେ ଭାରି ପରିଶ୍ରମୀ । ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପଶୁପକ୍ଷୀ ଇତ୍ୟାଦି ପାଳନ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚର ଉଚ୍ଚରିଷ୍ଟିବାରୀ । ସେମାନେ ଠାକୁରଙ୍କ ପାଖରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଭମନାସୀ ଥା’ନ୍ତି । ଏବେ ସେମାନେ ପାଠ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କଲେଣି । ସରକାର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେଣି ।

କେତୋଟି ନୃତ୍ୟ ଶବ୍ଦ:

ବାହାବ୍ରତ	- ବିଭାଗର ଓ ବ୍ରତଘର	ପରବ	- ପର୍ବ
ନିଶାପ	- ନ୍ୟାୟ	ଅପୂର୍ବ	- ଅତିସୁନ୍ଦର
ଲଚେଇ	- ମାଡ଼ି	ମଇତର	- ମିତ୍ର / ସାଙ୍ଗ
ଦିଆଲି	- ଦୀପାବଳି	କାଙ୍କୁ	- ଏକପ୍ରକାର ଶସ୍ତ୍ର

୧. ଆସ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ।

- କ) ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ହାତ ଧରାଧରି ହୋଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ‘ହାତ ଧରାଧରି’ର ଅର୍ଥ କ’ଣ ?
 ଉ: ଏଠାରେ ହାତ ଧରାଧରି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଲଗାଲଗି ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି ।
- ଖ) କେଉଁମାନଙ୍କୁ ‘ରେମୋ’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ?
 ଉ: ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ବଣ୍ଣା ଭାଷାରେ ରେମୋ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।
- ଗ) ବଣ୍ଣା ଲୋକମାନେ ଓଡ଼ିଶାର କେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ ବାସ କରନ୍ତି ?
 ଉ: ବଣ୍ଣା ଲୋକମାନେ ଓଡ଼ିଶାର ମାଲକାନ୍ତଗିରି ଜିଲ୍ଲାରେ ବାସ କରନ୍ତି ।
- ଘ) ମାଲକାନ୍ତଗିରି ଜଙ୍ଗଳରେ କେଉଁସବୁ ଗଛ ଦେଖାଯାଏ ?
 ଉ: ମାଲକାନ୍ତଗିରି ଜଙ୍ଗଳରେ ଶାଳ, ପିଆଶାଳ, ଶିଶୁ, ଅଞ୍ଚଳ, ସୁମରି, ଚନ୍ଦନ, କଇଁଆ, ଆୟ, ପଣସ ଆଦି ଗଛ ଦେଖାଯାଏ ।
- ଡ) ବଣ୍ଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ଘରଗୁଡ଼ିକ କିପରି ?
 ଉ: ବଣ୍ଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ଘରଗୁଡ଼ିକ ଝଟିମାଟିରେ ତିଆରି ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ପିରି ଘାସରେ ଛପର ହୋଇଥାଏ ।
- ତ) ବଣ୍ଣାମାନେ କେଉଁ କେଉଁ ପରବ ପାଳନ୍ତି ?
 ଉ: ବଣ୍ଣାମାନେ ଦଶରାପରବ, ଦିଆଲିପରବ, ପୁଷ୍ପପରବ, ମାଘପରବ, ଚଇତିପରବ ଇତ୍ୟାଦି ପାଳନ କରନ୍ତି ।
- ଖ) ଏ ବିଷୟଟି କିଏ ଲେଖନ୍ତି ?
 ଉ: ଡଃ ପ୍ରତିଭା ରାୟ ଏ ବିଷୟଟିକୁ ଲେଖନ୍ତି ।

୨. ବିଷୟଟିକୁ ପଡ଼ିବା ଓ ଉତ୍ତର ଲେଖନବା ।

- କ) ବଣ୍ଣା ପାହାଡ଼ରେ ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ କିପରି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଭଲି ଦିଶନ୍ତି ?
 ଉ: ବଣ୍ଣା ପାହାଡ଼ରେ ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ହାତ ଧରାଧରି ହୋଇ, କାଷକୁ କାଷ ମିଳାଇ ଆକାଶକୁ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ପାଚେରା ପରି ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଭଲି ଦିଶନ୍ତି ।
- ଖ) ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଆମର ଭାଇଭଉଣୀ ବୋଲି କାହିଁକି କହିବା ?
 ଉ: ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କର ଚାଲିଚଳନ, ପୂଜାପରବ, ବାହାବ୍ରତ ଆମଠାରୁ ଭିନ୍ନ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆମର ପରି ମଣିଷ, ସେଇ ଲୋକମାନେ ଆମଠାରୁ ଭିନ୍ନ ନୁହଁନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆମର ଭାଇଭଉଣୀ ।

ଗ) ସେଠାକୁ ଗଲେ ଆଉ ଫେରିବାକୁ ଛଙ୍ଗା ହେବ ନାହିଁ କାହିଁକି ?

ଉ: ବଣ୍ଣା ଭାଇଭରଣୀମାନେ ଭାରି ସରଳ ଓ ସ୍ନେହୀ । ସେମାନେ ମିଛ କହୁଛି ନାହିଁ । ପର ଜିନିଷରେ ଲୋଭ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବଣ୍ଣା ପାହାଡ଼ର ପ୍ରାକୃତିକ ଶୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ଯୋଗୁଁ ସେଠାକୁ ଗଲେ ଫେରିବାକୁ ଛଙ୍ଗା ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଘ) ବଣ୍ଣା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ଖୁବ୍ ପରିଶ୍ରମୀ ବୋଲି କିପରି ଜଣାପଡ଼େ ?

ଉ: ବଣ୍ଣା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ସକାଳୁ / ଭୋରୁ ଉଠି କାମକୁ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପଶୁପକ୍ଷୀ ପାଳନ କରିବା ସହ ବିଭିନ୍ନ ଫସଲ ମଧ୍ୟ ଚାଷ କରିଥା'ନ୍ତି ।

ଙ) ସେମାନେ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କୁ ପୂଜା କଲାବେଳେ କ’ଣ କହିଥା'ନ୍ତି ?

ଉ: ସେମାନେ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କୁ ପୂଜା କଲାବେଳେ କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ, “ମା” ଆମ ଗାଁରୁ ବାଘ, ଭାଲୁ, ସାପ ଓ ରୋଗ ଦୂରେଇ ଯାଉ । ବାପା, ମା’, ପିଲାଛୁଆ, ପଶୁପକ୍ଷୀ ସମସ୍ତେ ଭଲରେ ରୁହନ୍ତୁ । କେହି କଳିଗୋଳ ନ କରନ୍ତୁ । ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ଖୁସିରେ ଥାଆନ୍ତୁ ।”

୩. ସରଳ ଭାଷାରେ ବୁଝାଇ ଲେଖିବା ।

କ) ଜଣକର ସୁଖରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସୁଖ ନୁହେଁ ।

ଉ: ଉକ୍ତ ଗଦ୍ୟାଂଶଟି ଆମ ବହିର ଡଃ ପ୍ରତିଭା ରାଯଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ‘ସେମାନେ ଆମ ଭାଇଭରଣୀ’ ବିଷୟରୁ ଆନାତ । ଏଠାରେ ଲେଖିକା ବଣ୍ଣାମାନଙ୍କର ମହତ୍ ଭାବନାର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ବଣ୍ଣା ଲୋକମାନେ ଠାକୁର ଠାକୁରାଣୀଙ୍କୁ ମାନନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ କେବେ କିଛି ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ । ଯାହା ମାଗନ୍ତି ଗାଁର ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମାଗନ୍ତି । ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଜଣକର ସୁଖରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସୁଖ ନୁହେଁ । ସମସ୍ତେ ସୁଖରେ ରହିଲେ ହିଁ ଜଣେ ସୁଖରେ ରହିବ ।

ବାଷ୍ପବିକ୍ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଚିତ୍ରଧାରା ଅତି ମହାନ୍ ।

ଘ) ମଣିଷ ହାତର ପାପୁଳି ଭଳି ଚକାଚକା ପତର ମେଲି ତୁମକୁ କ’ଣ ଯେମିତି ମାଗୁଥିବ ! ସେ ବୋଧେ ମଇତର ବସିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବ ।

ଉ: ମଣିଷ ଚାହୁଁଥିବ ।

ଉକ୍ତ ଗଦ୍ୟାଂଶଟି ଆମ ସାହିତ୍ୟ କଳିକା ବହିର ସେମାନେ ଆମ ଭାଇଭରଣୀ ବିଷୟରୁ ଆସିଅଛି । ଏଠାରେ ଲେଖିକା ଡଃ ପ୍ରତିଭା ରାଯଙ୍କ ପାହାଡ଼ର ଗଛଲତାମାନଙ୍କର ଶୋଭା ବିଷୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ବଣ୍ଣା ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଯିବା ବେଳେ ତୀଖ ପାହାଡ଼ର ଦୁଇପଟେ ଶାଳ, ପିଆଶାଳ, ଶିଶୁ, ଶାଶୁଆନ, ଅଞ୍ଜନ, ଚନ୍ଦନ, କଇଁଆ ଇତ୍ୟାଦି କେତେ ଜାତିର ଗଛ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏ ଗଛରୁ ସେ ଗଛକୁ ଲଗାଇ ଯାଇଥିବା ଶିଆଳି ଲଗା ମଣିଷ ହାତର ପାପୁଳି ଭଳି ଚକାଚକା ପତର ମେଲି ତମକୁ କ'ଣ ମାଗୁଥିବା ଭଳି ମନେହେବ । ସେ ବୋଧେ ମଇତ୍ର ବସିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିବ ବୋଲି ଲେଖିବା ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି । ବାପ୍ତବିକ ବଣ୍ଣା ପାହାଡ଼ର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଲେଖିବା ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

୪. ‘କ’ ପ୍ରମାଣର ଶବ୍ଦ ସହିତ ‘ଖ’ ପ୍ରମାଣର ସମ୍ପର୍କିତ ଶବ୍ଦକୁ ମିଶାଇ ଆସ କୂଆ ଶବ୍ଦ ଜାଣିବା ।

‘କ’ ପ୍ରମାଣ	‘ଖ’ ପ୍ରମାଣ
କୁଞ୍ଚିକୁଞ୍ଚିଆ	ପାହାଡ଼
ଅଙ୍କାବଙ୍କା	ରାଷ୍ଟ୍ରା
ଚକାଚକା	ପତର
ଝାଟିମାଟି	ଘର
ଉଳମନ୍ଦ	କଥା

୫. ଭାବାଣ ପାଖ ପଡ଼ୁଟିରୁ ଶବ୍ଦ ଆଣି ବାମ ପାଖରେ ଥିବା ଶବ୍ଦ ସହିତ ମିଶାଇ ଶବ୍ଦ ତିଆରି କରିବା ।

ପୂଜା - ପରବ

ଯାନି - ଯାଉରା

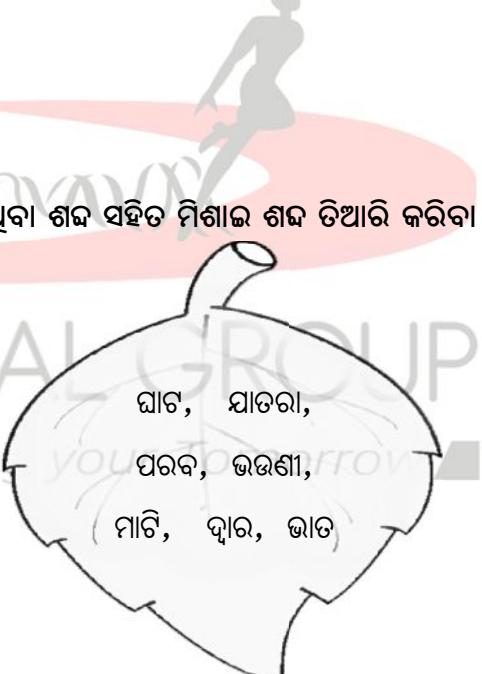
ଘର - ଦ୍ୱାର

ବାଟ - ଘାଟ

ଡୋଜି - ଭାତ

ଭାଇ - ଭଉଣୀ

ଝାଟି - ମାଟି

୬. ବଣ୍ଣା ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟରେ ତଳେ କେତୋଟି କଥା କୁହାଯାଇଛି । ଠିକ୍ କଥା ପାଖରେ (✓) ଓ ଭୁଲ କଥା ପାଖରେ ଛକି ଚିହ୍ନ (X) ଦିଆ ।

- କ) ବଣ୍ଣାମାନେ କୌଣସି ପର୍ବପର୍ବାଣି ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । (X)
- ଖ) ବଣ୍ଣାମାନଙ୍କୁ ‘ରେମୋ’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । (✓)
- ଗ) ବଣ୍ଣା ଭାଲୁଡ଼ଣୀମାନେ ଭାରି ସରଳ ଓ ସେହି । (✓)

- ଘ) ବଣ୍ଣା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ କିଛି କାମ କରନ୍ତି ନାହିଁ । (X)
- ଡ) ବଣ୍ଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଖୁବ୍ ଏକତା ଥାଏ । (✓)
- ଚ) ସେମାନେ କୌଣସି ଠାକୁର ଠାକୁରାଣୀଙ୍କୁ ପୂଜା କରନ୍ତି ନାହିଁ । (X)

୭. ଆସ ତଳେ ଥୁବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଲଗାଇ ବାକ୍ୟଗଠନ କରିବା ।

- ସୀମା - ଆମ ରାଜ୍ୟର ଦକ୍ଷିଣ ସୀମାରେ ମାଲକାନଗିରି ଜିଲ୍ଲା ରହିଛି ।
- ନିଶାପ - ବଣ୍ଣମାନଙ୍କର ନିଶାପ ତାଙ୍କ ଗୁଁ ଚଉତରା ଉପରେ ହୁଏ ।
- ମଉଜ - ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବପର୍ବାଣି ପାଳନ କରି ମଉଜ କରିଥାଉ ।
- ଏକତା - ଆମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏକତା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
- ଅପୂର୍ବ - ପାହାଡ଼ ଅଞ୍ଚଳର ଦୃଶ୍ୟ ଅପୂର୍ବ ଲାଗେ ।

୮. ତଳ ଅନୁଛ୍ଵେଦର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କି ଚିହ୍ନ ଲାଗିବ, ତାହା ଲଗାଇବା ।

ଡୀଏ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଉଠିବା ବାଟରେ ଦୁଇପଟେ ଦେଖୁବ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶାଳ ପିଆଶାଳ ଶିଶୁ ସାଗୁଆନ ଚଦନ ଏମିତି କେତେ ଜାତିର ଗଛ ଶିଆଳିଲଟା ଗେହ୍ନାରେ ଲଟେଇ ଯାଇଥୁବ ଏ ଗଛରୁ ସେ ଗଛକୁ ମଣିଷ ହାତରେ ପାପୁଳି ଭଳି ଚକା ଚକା ପତର ମେଳି ତମକୁ କଣ ଯେମିତି ମାଗୁଥୁବ ସେ ବୋଧେ ମଇତର ବସିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥୁବ ଗଛ କଣ ଆମର ବନ୍ଧୁ ନୁହେଁ ତା ସାଙ୍ଗରେ ମଇତର ବସିଲେ କ୍ଷତି କଣ

ଉ: ଡୀଏ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଉଠିବା ବାଟରେ ଦୁଇପଟେ ଦେଖୁବ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶାଳ, ପିଆଶାଳ, ଶିଶୁ, ସାଗୁଆନ, ଚଦନ, ଏମିତି କେତେ ଜାତିର ଗଛ । ଶିଆଳିଲଟା ଗେହ୍ନାରେ ଲଟେଇ ଯାଇଥୁବ ଏ ଗଛରୁ ସେ ଗଛକୁ । ମଣିଷ ହାତରେ ପାପୁଳି ଭଳି ଚକା ଚକା ପତର ମେଳି ତମକୁ କ'ଣ ଯେମିତି ମାଗୁଥୁବ । ସେ ବୋଧେ ମଇତର ବସିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥୁବ । ଗଛ କ'ଣ ଆମର ବନ୍ଧୁ ନୁହେଁ ? ତା ସାଙ୍ଗରେ ମଇତର ବସିଲେ କ୍ଷତି କଣ ?

୯. ତଳିଖୁତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଖାଲିସ୍ଥାନକୁ ପୂରଣ କରିବା ।

- କ) ମାଲକାନଗିରି ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ଗୋଟିଏ ପାହାଡ଼ିଆ ଜିଲ୍ଲା ।
- ଖ) ଆମେ ବଣ୍ଣା ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରା ନଥୁଲା ।
- ଗ) ଆମେ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ମିଶିପାରିଲେ ସେମାନେ ତାକନ୍ତି ମଇତର ।
- ଘ) ଗୁଁ ମଣିରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଗଛତଳେ ପଥରର ଚଉତରାଟିଏ ଥାଏ ।
- ଡ) ସମସ୍ତେ ସୁଖରେ ରହିଲେ ହିଁ ଜଣେ ସୁଖରେ ରହିବ ।

୧୦. ବଣ୍ଣା ଭାଇଭରଣୀମାନଙ୍କର କେଉଁ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ଭଲ ଲାଗିଲା, ତାହା ଫଟି ବାକ୍ୟରେ ଲେଖୁବା ।

ବଣ୍ଣା ଭାଇଭରଣୀମାନଙ୍କର ଅନେକ ଭଲଗୁଣ ଆମେ ଜାଣିଲୁ ଯଥା-

- ସେମାନେ ବହୁତ ସରଳ ଓ ସ୍ପେନ୍ଦ୍ରୁ ।
- ସେମାନେ ମିଛ କୁହାନ୍ତି ନାହିଁ ।
- ସେମାନେ ଅନ୍ୟର ଜିନିଷରେ ଲୋଭ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ ।
- ସେମାନେ ଗାଁର ସମସ୍ତଙ୍କ ସୁଖ ପାଇଁ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କୁ ପୂଜା କରନ୍ତି ।
- ସେମାନେ ଗାଁର କଳିଗୋଳ, ଭଲମନ୍ଦ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ସମାଧାନ କରିଦିଅଛି ।
- ସୁନ୍ଦର ଓ ସରଳ ଭାବରେ ଅତିଥ୍ୟ ସେବା କରନ୍ତି ।

